

PARAULES DE BENVINGUDA AL NOU DOCTOR HONORIS CAUSA, XAVIER PRATS MONNÉ

- Benvolgut Dr. Xavier Prats
- Sr. President del Consell Social
- Sra. Secretària General de la URV
- Dr. Francesc Xavier Grau
- Exrectors
- Representants polítics i de la societat civil
- Col·legues d'altres universitats
- Membres de la comunitat universitària
- Senyores i senyors...

Benvinguts a la Universitat Rovira i Virgili.

Com ja saben, vaig estrenar el càrrec de rectora el passat mes de juny, ara fa vuit mesos, i aquesta **és la primera ocasió que tinc l'honor de presidir la investidura d'un doctor honoris causa per la nostra Universitat: el Dr. Xavier Prats Monné.**

Aquesta distinció, la més alta i honorífica que pot fer una universitat envers una persona que destaca pels seus mèrits i trajectòria, la va proposar el meu antecessor, el doctor **Josep Anton Ferré**.

I com hem sentit en boca d'un altre antecessor, avui secretari d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya, el doctor **Francesc Xavier Grau**, està més que justificada i merescuda.

I, si m'ho permeten, **afegiria que és de justícia**.

Sovint, les institucions tenim la temptació i la tendència de valorar i reconèixer més les persones de fora que les de l'àmbit territorial propi, encara que, probablement, aquestes segones tinguin uns mèrits i unes trajectòries similars o fins i tot superiors.

Això, per descomptat, no passa només a Tarragona, sinó que passa arreu. D'aquí la frase que "*ningú és profeta a la seva terra*", que segur que hauran sentit més d'una vegada i en diferents situacions.

I d'aquí que digui que la investidura del senyor **Xavier Prats** com a doctor honoris causa **em sembla que, a més de justificada i merescuda, és de justícia.**

La figura del **Xavier Prats** destaca per molts motius: ha estat un dels més alts funcionaris que ha donat el nostre país a la **Comissió Europea**, liderant projectes cabdals com els programes **Erasmus, Marie Curie** i **Creative Europe**; i avui és assessor de **Teach for All**, una de les més grans i prestigioses organitzacions sense ànim de lucre que treballa per fer arribar noves oportunitats educatives a tot el món.

Aquesta organització ha ajudat 10 milions de joves de 48 països i 6 continents, i la seva implantació i àmbit d'influència no para de créixer. La seva fundadora i directora general, **Wendy Kopp**, ha estat distingida per la revista **Time** com una de les 100 persones més influents del món.

I és justament per aquesta trajectòria professional, el seu compromís social, i aquesta vocació de servei públic que el **Xavier Prats** ha mostrat en els diversos àmbits en els quals ha tingut responsabilitats, com en l'educatiu, el científic, el cultural i el de la salut alimentària, que avui l'investim doctor honoris causa per la **Universitat Rovira i Virgili**, i, de pas, el fem 'profeta' a casa seva.

D'aquesta manera, el **doctor Prats** s'afegeix a d'altres honoris causa de la nostra institució, com els tarragonins **Lluís Delclòs**, metge

radiòleg; **Ángel Carlos Pellicer**, metge i investigador; **Josep Antoni Baixeras**, advocat; **Josep Maria Recasens**, historiador i exalcalde de Tarragona; els reusencs **Jaume Gil Aluja**, economista i investigador; **Xavier Amorós**, escriptor; i **Ramon Gomis**, metge i investigador; així com **Joan Guinjoan**, músic i compositor de Riudoms; i el tortosí **Josep Subirats Piñana**, professor, periodista i activista polític.

Tots ells van rebre la màxima i més honorífica distinció que pot oferir la nostra institució: **10 honoris causa de la nostra demarcació dels 43 que hem investit.**

Aquestes últimes setmanes he tingut l'oportunitat de retrobar-me amb el **doctor Prats**, que ja coneixia.

Els he de confessar, però, que la imatge que en tenia s'ha vist reforçada no només pel testimoni d'amics comuns i per la *laudatio* del **doctor Grau**, sinó per les paraules que el mateix honoris causa ha pronunciat avui i que comparteixo en la seva totalitat.

El **Xavier Prats** és, a més d'un lector empedreït -com ens va comentar la seva esposa-, un europeïsta convençut en una època de dubtes sobre el paper que juga i ha de continuar jugant la **Comissió Europea** en els països que la configuren i en el món en general. La seva trajectòria l'ha convertit en un referent de diferents àmbits, especialment en el de l'educació, en els seus diferents nivells, i també en l'universitari.

Però, sobretot, el **doctor Prats** és un home amb uns valors molt profunds i un fort compromís social, com ha quedat palès quan

ens ha dibuixat el seu ideal europeu: **“una societat basada en el pluralisme, la no-discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat i la igualtat entre homes i dones”**.

Un dels principals objectius del sistema educatiu, des de l'ensenyament primari fins a l'universitari, ha de ser **formar Persones, amb majúscules, que acabin adquirint unes competències, unes habilitats i uns coneixements que, arrelats en valors com la tolerància, la justícia, la cooperació, la solidaritat o la igualtat, acabin revertint en la societat per fer un món millor**.

El **Xavier Prats** ens ho ha expressat avui d'aquesta manera: **“durant la major part de la història de la humanitat, el propòsit de l'educació ha estat fer de l'home una persona millor”**.

Estic també d'acord amb ell que els europeus sembla que haguem perdut la fe en el coneixement i en el poder transformador de l'educació. Només aquells països i aquelles societats que creguin fermament en la necessitat d'apostar decididament per potenciar l'educació i la societat del coneixement en tots els seus nivells, **amb fets i no paraules**, és a dir, **revertint les actuals polítiques d'inversions públiques i privades**, són els que **aconseguiran que les seves societats siguin millors i més justes.**

Des de la **URV** tenim molt clar que hem d'anar en aquesta direcció, i per això **hem engegat una sèrie de polítiques i projectes que ens han de permetre avançar de manera significativa cap a una institució més igualitària, més cooperativa, més solidària, més justa, més inclusiva i més transparent. Adaptada als nous temps.**

Aquest és el futur que volem per a la nostra Universitat. Però per arribar-hi, a més de la nostra determinació i els nostres esforços, hem de comptar amb la complicitat dels diferents governs, que, permetin-me que ho digui, no sempre tenim.

Nosaltres **tenim el deure d'avançar cap a ensenyaments de més qualitat, més cooperatius, més interdisciplinaris, combinant efectivament les ciències amb les humanitats i les arts.**

També tenim el deure de **liderar els canvis que imposa la revolució de les noves tecnologies per adaptar els ensenyaments als nous temps, aplicant els canvis necessaris per millorar la transmissió de coneixements i actuant com a motor de la societat en àmbits com la innovació, en el qual hem de ser més competitiu.**

Alhora, però, correspon als governs **dotar les universitats de més pressupost**, d'acord amb les necessitats reals que tenim les institucions acadèmiques, i **donar-nos més autonomia per tal que puguem definir les nostres pròpies estratègies**.

Per acabar, vull agrair les constants referències que ha tingut el nou doctor honoris causa parlant del paper que ha de jugar la dona en la nova societat, i també a la universitat, i de la **necessitat de normalitzar la igualtat de gènere a tots els nivells, sobretot en els llocs de direcció i màxima responsabilitat**.

Ens ho deia ahir el doctor Prats, en una reunió amb el Consell de Direcció: **no pot ser que tota la lluita per mirar d'aconseguir que la igualtat de gènere sigui real i efectiva recaigui sobre les dones. Ens hi hem d'implicar tots: homes i dones**.

Aquest és un dels grans objectius que, com moltes i molts de vostès ja saben, ens hem marcat el nou equip de direcció (paritari, per cert) que tinc l'honor de presidir: **convertir en fets reals les polítiques d'igualtat que ens hem proposat. I persistirem fins que la igualtat sigui efectiva.**

I té molta raó, **doctor Prats**. Tenim moltes heroïnes a qui reconèixer la seva trajectòria acadèmica, social i humana. En aquest sentit, **vull agrair a la nostra comunitat que, fent-se ressò de les paraules que vaig pronunciar a l'inici de curs, hagi proposat diferents noms de dones excepcionals per invertir com a pròximes doctores honoris causa i, d'aquesta manera, començar a equilibrar la balança d'aquesta màxima distinció acadèmica.**

Moltes gràcies, **Xavier**, per haver acceptat aquesta investidura. **Per a la Universitat Rovira i Virgili és un gran honor comptar, a partir d'avui, amb un nou ambaixador de la nostra institució arreu.** Un referent de la construcció europea, de l'educació, de la salut i de la igualtat de gènere que prestigia encara més l'elenc de personalitats extraordinàries que representen la URV com a doctors honoris causa.

I rebem amb molta il·lusió les paraules que ens va dirigir ahir quan ens va dir que vol ser un doctor honoris causa que mantingui un contacte periòdic amb la nostra institució. Estic convençuda que **a partir d'avui comptarem amb un gran ambaixador de la Universitat Rovira i Virgili.**

Rebi aquest aplaudiment com a mostra sincera del reconeixement de la nostra comunitat, que a partir d'avui també és la seva.

Moltes gràcies.